

عنوان مقاله:

تحلیل توزیع فضایی فقر در نواحی شهری با استفاده از تکنیک Morris مطالعه موردی: شهرستان های استان کرمان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی اصغر عبدالهی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

مسلم قاسمی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

بهزاد شیخ علی پور - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

امروزه در تلاش جهت تحقق توسعه انسانی، سنجش و تعیین فقر شهری موضوعی است که در سیاست گذاری و مدیریت توسعه انسانی در بسیاری از کشورهای مواجه با آن دنبال می شود. طی سال های گذشته، توجه به فقر عمدتاً معطوف به مقیاسهای بین المللی، منطقه ای و روستایی بوده اما امروزه بعد تهدید آمیز فقر در مناطق شهری، از مهمترین مسایل در توسعه انسانی است و به عنوان چالش اصلی پیش روی سیاستگذاران، مدیران و برنامه ریزان شهری مطرح می شود. کرمان نیز همانند بسیاری از شهرها و کلانشهرهای بزرگ کشور و جهان همراه با رشد کالبدی، با افزایش فقر و محرومیت و نابرابری های اجتماعی و اقتصادی زیادی روبرو است. هدف تحقیق، بررسی وضعیت فقر در سطح شهرستان های استان کرمان میباشد. روش شناسی تحقیق، تحلیلی توصیفی با استفاده از تکنیک Morris می باشد. نتایج به دست آمده از تحقیق نشان می دهد؛ شهرستان کرمان با 828,49 رتبه اول را داشته و کلاس توسعه آن کاملاً برخوردار است و شهرستان های کهنوج و منوجان به ترتیب با 343,6 و 433,8 کمترین رتبه را داشته و عدم برخورداری را دارد.

کلمات کلیدی:

فقر شهری، تبلور فقر فضایی، Morris، استان کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/628649>

